לט א מיי' פ"ו מהלכ' מעשר הלכה ד

*המנכש עם הבהוטי בחסיות אוכל מהן אבילת עראי ומעשרן ודאי רבי שמעון בן אלעזר אומר אם ישראל חשוד על השביעית למוצאי שביעים מותר למימרא דגידולי היתר מעלין את האיסור ודלמא ברבר שורעו כלה דאתי אלא הקוטות בלחוך לחוף השום החצלים ודלמא במדוכניו השנוד על השביעית קתני ודלמא בקערובת המנכש קתני לימא תיובתיה תיובתיה דרבי יוחנן ודרבי יונתן דאמרי רבי יצחק שניא שביעית הואיל ואיסורה ע"י קרקע בטילתה נמי ע"י קרקע אלא מעשר דאיסורו ע"י קרקע ואין בטילתו על ידי קרקע דתניא לימרא מעשר טבל שזרעה בקרקע והשביחה והרי היא כעשר ליטרין חייבת במעשר ובשביעית, ואותה ליטרא מעשר עליה ממקום אחר לפי חשבון אמרי

מהגה

* (מיקרא) כיצד הוא עושה אבילת עראי מוכל ומניח מן הצדדין ומן האמצע ומן הפאות ומן הקצוות ומן הגבולות ומן הכתף ומן הלחי ומן הסנסנין ומן הזקן ומן הפדחת ומן הרקות ומן הגבות ומן הפיאות ומן הקדקד ומן העורף ומן הצואר ומן הכנפים ומן הכיס ומן הכליות ומן הלב ומן הכבד ומן הריאה ומן הקנה ומן הוושט ומן הכרס ומן הקרביים ומן הדקין ומן הגסין ומן הרגלים ומן הטלפים ומן הגיד ומן החלב ומן הבשר ומן העצמות ומן הגיד הנשה ומן הדם ומן הקרנ